

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

lvnivs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

IVNIVS.

S. SIMEON CONF. 1. Iunii.

SIMEON Siculus, adoratis, quas Dei Filius sa-
 cravit, regionibus, ad amorem paupertatis,
 quam omnia ejus vestigia spirant, exarsit. Iura san-
 ctitatis eum Anachoretas docuit, vel semel .exec-
 rantem

ranem in feminas oculum gravi oratione ad officium revocaturus. Ab eo denique manumissus loca plura magnis virtutibus nobilitavit. Subinde in piratas incidit, nihilo mitiora comitibus occisis passurus, nisi salientem de puppe petuntque telis divinatoris texisset. Tandem delatus Trevisos, speculam sibi in turris fastigio elegit, quam expugnare orcus aggressus, suas in Christianum. Herculem hydras, & omne monstrorum genus nequidquam armavit. Stultius strategema fuit, cum perditæ tenebriones, nescio quos, fatuos ignes radiosque rugulæ ejus infunderent; sed ille fanaticam lucem oculis non admisit, solem suum mortuo sibi oriturum dictitans: demones, elusis artibus suis, auxilium ab hominum malevolentia petunt, qui noxiam aquarum inundationem sceleribus ejus imputare ausi, convitiis saxisque in caput innocentis sunt grassati. Stationem tamen non ante deseruit, quam illum cæli Imperator evocaret an. M. XXXV. Corpus ejus exanime prodigioso sudore immaduit. Quis arduam neget ad cælum viam, in qua etiam hi cursores, & quidem post mortem, sudant. *Ex Suario.*

Beatus, qui omni spe rerum hujus mundi seipsum orbavit, ac in solo Deo omnem spem fixit atque locavit suam: sicut enim execranda est ille homo, qui spem suam positam habet in homine, ita omni laude dignus, qui ex Deo totus pendet. S. Bas. Orat. 7.

SS. MARCELLINVS & PETRVS

MM. 2. Iunij.

Nihil agis impietas; Christi servus etiam inter vincula liber est; insultabat Arthemius

M. 5

PETRVS

PETRO compedibus onerato, experiretur Dei vires: & rumperet catenarum nexum, si tantum in IESU nomine confideret. PETRVS non id modò præstitit, sed Paulinam insuper ejus filiam diaboli mancipium, expulso improbissimo tyranno, in libertatem asseruit, unaque Arthemio persuasit, Deo antea subsannato, cum omnibus carceris incolis, sacramentum dicere. MARCELLINVS, qui eos Christiano ritu abluerat, nudus vitri fragmentis impositus, non antè quàm ab Angelo jussus, ex illo se lecto proripuit, & cælesti veste excultus cum PETRO, quem idem Angelus cippo exemerat, Christianorum se cœtui reddidit, quibus animandis cum septem ipsos dies impendisset, plenè tandem agmine Arthemium cum uxore & filia ad supplicium euntes comitatus est. Ipsi denique in silva, cui Nigræ cognomentum fuit, inter senticæta, capite plexi sunt. Nihilominus vel invito tyranno, abscondi inter spinas lilia nõ potuere, & sanctitatis odor rubentes suo sanguine rosas prodidit. Lucilla & Firmina castis illas manibus legerunt, & in communi SS. Martyrũ viridario collocarunt. Silvæ quoq; nomen immutatum est, pro Nigra, Candida posthac audit. Esto & tu liliũ inter orbis spinas, & cæli candidatum te appellabo. Ex Suri.

Parati simus semper irruentes vitiorum cuneos ac fremētes bestias de agro cordis nostri ejicere, nihilumq; eis in ea, qua juris nostri sunt, permittamus locum perversa dominationis habere: non videant nos inimici nostri cedere, ne de nostris valeant reus sibi exultare. S. Pet. Damian. serm. 75.

S. NICOLAUS STAVROPHORVS.

2. Iunij.

Altius in animum NICOLAUS verba CHRISTI demisit, quàm nos passim solemus. Vix enim illa audierat, quibus ad fortiter ferendam Crucem mortales extimulat, cum ilicò melioris fortunæ, si quisquam alius, sibi ipse faber crucem ingentem paravit, & cum hac in annum CHRISTI M. LXXXVIII. in Italiam venit. Ibi exalceatus, & pannis oblitus pueros cogere; dux his ad templum esse; solemnîa, quibus misericordiam Numinis provocamus, verba præire; ante solis occasum nihil in victum admittere; sed & tunc non nisi pane cibario famem, & undâ sitim domare; à precibus iatereâ numquam desistere; Crucem, quam nos ultrò abjicimus, nunquam deponere. Visum est hoc genus vitæ loci Antititi primò insolens: sed re meliùs inspectâ, laudavit viri studium, & ad mensam insuper suam perquam liberaliter invitavit. At NICOLAUS febris correptus, ad signa sua prætextatum agmen convocavit, moriensque, inter faustas apprecationes, Crucem illi suam testamento legavit, magnam tam parvulis, & opulentam oppidò, fræstimare notunt, hæreditatem. Ex Pet. de Natalib.

Auctor pietatis in Cruce pendens testamentum condidit: Apostolis persecutionem, Iudais corpus, Patri Spiritum, Virgini Paranympum, Latroni Paradisum, peccatori infernum, Christianis Crucem commendavit. S. Ambros. serm. de Pass.

SS. PERGENTINVS ET LAVRENTINVS
MM. 3. Junij.

NON minùs sanctum quàm nobile par fratrum
PERGENTINVM & LAVRENTINVM aspiciis,
quorum nomen Aretini cives ad Tiburtium pie-
tatis hostem delaturi, hæc accusationis capita ha-
buere; ludum literarium eos quotidie frequenta-
re: rimari arcana Philosophiæ Christianæ; & jam
privatim exercere magisterium ejusdem sectæ; id
si publicè audeant, neminem fore, quem non elo-
quentiâ sint corrupturi. Tiburtius propriâ con-
fessione convictos, inviolatos tamen abire passus
est, tantò nequior, quantò blandior. Nihil deinde
de more suo remittentes, cædè fustibus jussit, pla-
gisque obsaturatos inediâ plecti. Tridui jejunio
maceratis Angelus mensam struxit de cælesti pen-
cellaque; cujus delicias qui gustet, sentiat profe-
cè, obsonare famem tanti fuisse. Allapsa simul
caelo lux, & sponte laxatis carceris foribus, Chri-
stianis cum Pergentinâ sorore ad captivos via pa-
ruit: sed ii cæli nectare ebriis fugam suadere ag-
gressi frustra fuerunt. Carnificum contrâ ad mor-
tem eos evocantium suavissimæ voces visæ, quam
priusquam oppeterent, saxeam Iovis statuam ar-
dore precum suarum in modum ceræ coegerunt
liquefcere. Illustre miraculum, inquit; mirabile
tamen: potes tu quoque Bacchum, Venerem,
aliaque improbæ mentis idola precibus extinguere.
Ex Surio.

*Quaecumque vitia habemus, quotcumque peccata,
tot recentes habemus Deos. Iratus sum; ira mihi
Deus est. Vidi mulierem & concupiui; libido mihi
Deus*

Deus est. Vnusquisq; enim quod cupit & veneratur.
hoc illi Deus est. S. Hieron. in ps. 108.

S. GVALTERIVS. C. 4. Iunii.

DVbitabit aliquis GVALTERIVM mundi sidus dicere; cum humerum stellâ insignitus in lucem prodierit, divino munere parentibus concessus, Numini Basilicam invicem spondentibus. Gratiarum domicilium dices, tanta erat oris venustas, tanta morum elegantia. Magnis pro eo studiis certamen est, cælo terraque tantum decus ad se rapientibus. Præfeti urbis filia oculos in eum coniecerat, optabatque sponsum, spe tantò certiore, quanto inter Romanas Nympha eminebat: & sanè, si quid mortale amandum fuerat, tulisset primas. Iam parentum vota consenserant, gratulabaturque pari, & pulcherrimo conjugio Romæ, cum GVALTERIVS generoso fastu conditionem aspernatus, negavit feminam ullam toto orbe dignam se marito: translatisque in cælum desiderijs, castarum mentium sponsum virginittis sibi voto devinxit. Id tamen consilium parentes insaniam vocarunt, & extorquere filio non verbis tantùm, sed verberibus etiam sunt conati: ut neutris flecteretur, vox allapsa cælo fugam adolescenti suavit, quam cum Armeno Sacerdote in Picenum instituit; ubi deinceps eo virtutum splendore vixit, ut palàm fecerit, æquum fuisse eum stellatum nasci. Parentes diu perquisitum denique reperere, sed jam inediâ squalidum, alioque, quem Roma suspexerat, vultu. Ille tamen Deo plenus factum iis suum non approbavit tantùm, sed ut imitarentur, induxit; quem

finea

finem utinam omnia parentum cum filiis certamina habeant, iuaret acies committere, & cantare claficum. *Ex Phil. Ferr.*

Despiciendus à nobis hic mundus fuerat, etiamsi blandiretur, etiamsi rebus prosperis demulceret animum. At postquam tot flagellis premitur, tantà aduersitate fatigatur, tot nobis quotidie dolores ingeminat, quid nobis aliud, quam ne diligatur, clamar? S. Greg. 3. Dial. c. ult.

S. BONIFACIUS E. M. 5. Iunij.

BONIFACIO, & hoc, & Apostoli nomen Germania peperit, cum Winfridus olim vocaretur, Monasticen puer amplexus est, multum aduersante patre, donec iramisso divinitus morbo, pertinacia ejus est domita. Sacris initiatus Frisones Christianam disciplinam imbuendos, Pontificum deinde jussu, Germaniam universam excolendam suscepit, adolescentulis etiam in partem pii operis adscitis. In Boicam S. Sturmionem, Treveris Gregorium sibi junxit XIV. annorum adolescentulum, cum Anagnosten in triclinio perite agentis aures dedisset: capto enim egregie indolis experimento, unius congressus suavitate ad sui eum imitationem attraxit, ut palam dictitaret, suis se pedibus cum BONIFACIO orbem terrarum peragraturum, si equi copiam avari amici negassent. BONIFACII labores, & arduum LV. annorum à Sacerdotio ad martyrium usque actorum cursum quis explicet? in tanta saepe necessarij victus inopia, ut caelo com meatum ei submitti avium ministerio fuerit necesse. Frisonibus Christo nuper additis diem dixerat, qua sacro Chrismate frontes inungeret: ii ex discipulis latrones facti, optime de se meritum cum LI. sociis peremerunt. Irruenti

in se barbaro Evangelii codicem BONIFACIUS ob-
jecit, qui etsi discissus est, negant tamen ullam li-
terulam eâ plagâ viciatam. Omnia ipsius facta
dictaque admiranda sunt; illud sæpèpiùs repe-
titum, nostra ætas multò veriùs quàm BONIFA-
CIANA audiat; olim Sacerdotes aureos cum li-
gneis calicibus fuisse; nunc aureos esse calices, sed
ligneos Sacerdotes. *Ex vitâ apud Nicol. Serrar.*

*Nemo in Ecclesiâ amplius nocet, quàm qui per-
versè agens nomen vel ordinem sanctitatis vel Sa-
cerdotis habet; delinquentem namque hunc redar-
guere nemo præsumit, & in exemplum culpa vehe-
menter extenditur, quando pro reverentiâ ordinis
peccator hondratur. S. Greg. in Pastoral.*

S. NORBERTVS EP. 6. Iunii.

NORBERTVS Dux ejus familiæ, quam Præ-
monstratensem indigitant, summis aulae Im-
peratoris honoribus perfunctus, cum mundo se
abdicaſſet, suorum progressus atque incrementa
ab ipsomet CHRISTO in cruce pendente est edo-
ctus. Nocentissimam Tanchelini hæresin Antver-
piæ tum grassantem, introductâ è suis coloniâ, ju-
gulavit. Archiepiscopus post Parthenopoli, quia
in corruptos civitatis mores liberè pro DEO, &
dicebat, & agebat, multorum in se odia convertit,
ut jam essent qui necem ipsi, sociis verò exilium
minarentur; sed eorum insidias semper cæluna-
eluser; tametsi NORBERTVS, Servatorem æmula-
tus, obviis nonnunquam hostibus iverit. MARIAE
cultui se suosque æternum devovit; unde è VIR-
GINIS manu vestem candidam (quâ mores suos
tota hæc familia etiamnum monstrat,) ab Augsti-
no verò Leges aureis literis exaratas accepisse
memo-

memoratur. Ita candidatus cum cælum diu ambivisset, anno demum CXXXIV. supra M. obtinuit & in victoriæ signum olivam manu præferre visus est. Nonnemo eundem sub lilii imagine transportari in cælum conspexit. An non gratulari sibi terra tunc potuit, cum flores habuit, quos in sua rosaria transferre Superi amabant? Sed & nunc tales daret, si non ungue infesto invidus cælo heu! mundus præriperet. *Ex Suriô.*

Bona mors iusti propter requiem, melior propter novitatem, optima propter securitatem. E contra mors peccatorum pessima: mala in mundi omissione, peior in carnis separatione, pessima in vermis igni sine contritione. S. Bern. in Epist.

S. ROBERTVS ABB. 7. Iunij.

ROBERTVM alterum D. Bernardi oculum imitandum proponimus, eâ frugalitate virum, ut heluari sibi videretur, si ipsis Paschalibus avenaceum panem butyro adipatum gustasset. Genium ergo suum defraudans, intactum pauperibus remisit. Sed debebatur cælo tam delicatum Apophoretum, tantaque virtute conditum. Angelus sub cætonibus latitans eo donatus est, argumentis aliis pluribus, & illo maxime agnitus, quod discum invisus omnibus in mensam retulit, & paulo post, quasi vicem relatus, læto ROBERTVM nuncio beavit, nomina discipulorum eius albo cæli inserta esse, duos duntaxat eâ felicitate excidisse; ex quibus alterum credibile est eum ipsum fuisse, quem è medio orantium coetu demonis furcâ abstractum, auferri ab eo sportâ aspexit spoliū orco. Aliis globo juvenum immixtum Caradæmonem & singulorum auribus sua venena insusur-

insuffrantem à magni sceleris apparatu abduxit, fatentem postea certum sibi fuisse, nuptiales ludos jurgiis, & multâ caede finire, nisi à ROBERTO esset interpellatus. Sub annum M. C. LIX. mortuum Godricus familiaris ejus ignei globi specie à tribus Angelis inferri cælo vidit, allatrantibus ponè stygiis larvis. Plusquam caninâ impudentiâ, utique fatalis prædæ spem neque illo rerum articulo deposuerunt. Nobis quid fiet, qui nunc his beluis colludimus, & neque fuscinam satis, neque sportam predatoriam tinemus? *Ex Surio.*

Cogitatio omnis secularis & carnalis tempore orationis abscedat, nec quidquam animus, quàm id solum cogitet, quod precatur. Claudatur contra adversarium peccatus, & soli Deo patens nec ad se hostem Dei tempore orationis patiatur accedere. S. Cyprian. de orat. Dom.

S. VICTORINVS. CONF. 8. Junij.

Rectè olim pronunciatum est, utcumque rara sit inter homines innocentia, plures esse, qui ab eâ nunquam diverterint, quàm qui seriò reverterint. His ramen tam paucis VICTORINVM accenseas licet magnum pœnitentiæ miraculum. Romæ natus cum Severino fratre Camerinum discesserat, tutissimum vitæ genus, vitato omni humano consortio, aggressus: sed quod mihi asylum dabis, quod non dæmonis improbitas perrumpat? Is vultum habitumque feminae mentitus nocte in tempestrâ VICTORINI tugurium auresque lamentis opplevit, dignaretur tecto ultima pericula metuentem, neque prædam se feris objiceret. Peccaturus in humanitatem sibi VICTORINVS videbatur, si ad has preces obsurduisset. Recipit ergo dæmonem hospicio, sed sub larva tam bella latentem,
ut

ut ille hominum osor hujus amore captus sit
 Conflagrantem facibus foedæ cupiditatis perso-
 nata lena deseruit, intellexitque miserrimus ama-
 tor, qualis illecebra Deum sibi mentemque cri-
 puisset. Ius deinde sibimet dixit, immissaque in-
 tra diffisæ arboris rimas manu, revulsis cuneis,
 arcæ iterum coeunte trunco inasitato cippo mi-
 serabilis se captivus induit; stetitque sic affixus
 triennium integrum; Dominicis duntaxat diebus
 panem & aquam è Severini manibus libare soli-
 tus; cum demum jubente Camerinensi Episcopo,
 mortuam ab inaudito carcere manum, utique
 conciliato Numine, recepit. Audite peccatores.
 VICTORINVS momentum unum trienni supplicio
 vindicavit; nos avo continuo peccamus, & vix
 momento respiscimus. *Ex Phil. Ferrar.*

*Inanis est penitentiã, quam sequens culpa coin-
 quinat: nihil profunt lamenta, si replicentur peccata.
 Nihil valet de malis veniam postulare & mala de-
 vo iterare. S. August. in soliloq.*

S. MEDARDVS E P. 8. Iunij.

Nolit fortasse à Gildardo gemello suo sejungi
 MEDARDVS, cum quo ita communia habuit
 omnia, ut eodem die ambo nati, ambo denati, am-
 bo sacris infulis induti sint: leges tamen hic seor-
 sim de MEDARDI pueritiã paucula, de Gildardo
 paria cogitabis. In splendoribus opes natus unicum
 earum usum noverat, liberalitatem. Prætextam
 suam cæco largitus, ad matrem propè nudus re-
 currit, gestiens quòd tantillã veste Christum in-
 duisset. Equorum custodiam cum ultrò sibi de-
 poposcisset, unius abducendi copiam regno via-
 tori fecit; cujus jacturam cum pater acerbè ferret,
 gregem

gregem recensentibus: numerus nullo capite im-
 minutus apparuit. Ipse nihilominus pietatis suæ
 fructum presentem tulit, aquilæ alis à pluviarum
 injuriâ defensus. De agrorum limitibus exarserat
 inter vicinos certamen, spectabatque res ad arma,
 nî puer litem finisset. Saxum enim medio reper-
 tum campo pede contigit, saumque velat in mollî
 cerâ vestigium impressit, eoque prodigio limi-
 tem vel ostendit, vel fecit. Eleutherio contuber-
 nali suo de mitrâ olim indispensandâ oraculum de-
 dit, cui postea vates ipse successit. Defuncto cæ-
 lum faces funebres suppeditavit. Clotharius Rex
 Sandapila succollavit. Cùm tumulo inferretur,
 cælum diduci pandique visum, nempe ut melior
 MEDARDI pars eò cum triumpho invehetur, ge-
 minæ columbæ itinervis ducēs futuræ obviam pro-
 fectæ sunt: quibus tertia, quæ de Sancti ore egressa
 est, sese junxit. Has alas animæ simplicitas & mo-
 destia affixerunt: nos in Pavcninis superbimus. Ex
 Suvio.

*Felix promissio, ut postmodum in divino liberetur
 examine, qui nunc subvenit egentibus in marore.
 Gloriosè mercatur, qui pro misericordia, quam pro
 pauperibus exhibet, totius Christianitatis conti-
 nuam orationem promeretur. S. Pet. Dam. Opusc. 9.
 de Eleem.*

SS. PRIMVS & FELICIANVS MM.

9. Iunij.

PRIMVS & FELICIANVS cum Iove & Hercule
 falsis Diis, Diocletiano & Maximiano crude-
 lissimis Imperatoribus decertarunt, solâ adversus
 illos pietate, adversus hos patientiâ armati: cujus
 ut insignia documenta darent, Angelorum bene-
 ficio viam sibi ad fugam aperientium noluerunt uti.
 Bellaria.

Bellaria tamen, quæ acerrimè verberatis allata
 celo sunt, libarunt, ne viribus succumbentibus,
 levioribus, quam vellent, suppliciis defungeren-
 tur. FELICIANVS octogenario major cæstus, & sus-
 fixas unguibus subulas vultu immoto tulit: men-
 tiente nihilominus, ut PRIMO fucus fieret, Præside,
 Felicianum tormentis cessisse: stultâ impudentiâ:
 cum Angeli nihil eorum, quæ acta fuerant, Pri-
 mum ignorare paterentur. Ergo is quoque faces
 ardentes suo sanguine extinxit: liquatum plum-
 bum (tanta erat patiendi fitis) velut fontanam bi-
 bit. Leones & ursi cum illis compositi nec animo-
 rum, nec corporum vim imminuerunt. Etiam se-
 curi casos muscæ canesque non ausi sunt contin-
 gere; tanta est virtutis etiam apud animantes æsti-
 matio. Utinam homines, qui soli tanti capaces
 boni sunt, & præmia noverunt, suis hæc animi
 decora momentis expenderent! Sed eheu! quàm
 vili venditur innocentia? *Ex Surio.*

*In hæc vitâ virtus non est, nisi diligere quod
 diligendum est: id eligere prudentia est: nullis
 inde averti molestiis, fortitudo est: nullis illece-
 bris, temperantia est; nullâ superbiâ, iustitia est.*
S. Aug. Epist. ad Maced.

S. SYLVESTER CONF. 9. Iunij.

VEntura (namque hoc primùm SYLVESTRO
 nomen erat) quo tempore Florentia à B. Ior-
 danis ore rota pendebat, fulloniam illic exercuit,
 ipse etiam candidissimæ mentis. Quare faciliè lo-
 cum in hoc Iordanis verba invenerunt. Sed re-
 stitius illi eodem tempore visus in cruce Christus
 concionatus est, plagis suis semper ad misericor-
 diam concirandam facundis. Certè semel illi visus
 cælestis Agnus nunquam postea mente excidit,
 sed

sed velut semper eadem spectacula expeteret, illa crebro inter lacrymas, & singulæ verba jaculari ad cælos auctus est. *Ad te levavi oculos meos, quæ habitas in calis.* Ad quæ verba mirabatur ille, non ad instar ceræ liquefcere hominum corda. Hæc itaque eremiticam vitam persuasere viro, mutato Venturæ in Vincentij tunc nomine, Insidiantem castitati suæ amorem cum sentiret, urticis tergum suum armavit; ecce fugit ille, & dum flagra timuit, puerum scilicet se probavit esse. Sub hæc, ut tutior inter plures Deo militaret, Camaldulensium cœtui se junxit, & SYLVESTER deinceps dictus, culinam primò, tum triclinium curavit, utrumque magno modestiæ, & obedientiæ exemplo. Orationis intereà perquam studiosus, cum imbibit sapientiam, ut jam Fullonè nostrum velut Apollinem doctissimi quique fidei Doctores adirent. Sub extremum morbum iterum Christum aspectabilem habuit. Et cur non oculos SYLVESTRO ille clauderet, ad quem semper ille levavit oculos? *Ex Chyon. Camaldul.*

Tibi quondam abjecto, tibi extruso à Paradiso sedibus, tibi in pulverem & cinerem dissoluto potestas data est, ut de longinquo ad tuum revertaris auctorem, libertus efficiaris ex seruo, de extraneo provoharis in filium. S. Leo serm. 2. de Nat.

S. MARGARITA REGINA. 10. Iunii.

Cape has è MARGARITÆ Scotorum Reginæ muliebri mundo gemmas, nulli sexui, nulli ætati indecores. Malcolmino Regi nupta, omniumque titularum particeps, nullum cupidius, quam matris pauperum affectavit, meruitque non in suo tantum regno, quod liberalitatem ejus non cepit;

pit; quemadmodum neque dies in pietatis operâ ei suffecit, singulis noctibus Maturinum, quem vocant cursum de SS. Triade, tam de Cruce, denique de Virgine Deiparâ absolvit. Appexuit his votivas pro mortuis preces, & Davidis Odaria: quid post hoc pensum somno relictum est; quem tamen ne tum quidem admisit, priusquam sex pauperum pedes abluisset. Diem sic auspicata est. Novem infantulos, quos à suis neglectos matribus educabat pro suis, nutricularum occupato officio, pascebat cibos ori ingerens, & quidem genibus nixa, ut reverentiùs haberi non possent, si vel cælo lapsi fuissent. Trecentis aliis, sed adultioribus, partito cum rege ministerio, cibum inferebat. Tum repetitæ preces utique penetratæ cælum, cum tot pauperum appreciationibus sublevarentur. Iidem publicè prodeuntem stipabant catervatim, vile satellitium, sed ad Superos profecturæ percommodum. In cujus itineris procinctu cum semper sterisset, edocta tandem divinitus est, quando migrandum esset. Mortua toto vultu erubuit. Sensisse plausus diceret, quibus tam rata virtus in cælo accepta est. *Ex Surio.*

Septem horarum Canonicarum officia, quasi septem baptismasum lavacra in Ecclesiæ sunt gremio constituta; ut septem offensionum maculas, quas ex quotidiana vite hujus conversatione contrahimus, totidem orationis quotidiane fluentis expiamur. S. P. Dam. op. 10.

SS. BASILIDES & SOCIIMM.

10. Iunij.

Offenduntur delicati, cum viam iis regiam, quæ ad cælum ducit, stratam crucibus ostendimus; cum per vepreta, quæ Christus calcavit, per

per cruenta Martyrum sanguine vestigia ducimus
 inuetos laborum; monstrabimus ergo naufea-
 bandis compendium, quo BASILIDES, TRIPVS &
 MANDALES extra ordinem ad cælum sunt per-
 ducti. BASILIDES operam suam Platoni viro pri-
 mario, sed impiæ superstitioni dedito locabat,
 studiosè argumenta omnia celans, ex quibus
 agnosci Christianus posset. Non placebat Chri-
 sto, quòd tam doctè uteretur foro, & tempori pe-
 ritius quàm conscientie vellicaretur, adversus
 præceptum suum duobus dominis emancipatus.
 BASILIDES nihil moratus, Platonem deserit, &
 cum sociis rectè ad littus profectus, in navem inci-
 dit, quæ instructiorem nulla unquam aqua tulit.
 Christus ad clayum sedebat, Angeli remigum of-
 ficium occupabant, nimis profectò familiariter
 officiosi. Quid metuerent felicissimi vectores?
 Syrtésne? an ventos? an fluctus? quidem credam
 optasse omnia pontum esse, & deesse littora pon-
 to: nam certè in portu denique trepidare coepe-
 runt, adversà de Aureliani savitie famà perculsi.
 Ausi ergo rogare Christum sunt, liceret sibi siccà
 morte, & incruentà defungi. Datum id quoque,
 placitâ compositos quiete Angelorum manus cælo
 intulerunt. Nihil audies suavius: & tamen fron-
 tem contraxisti, cum his quoque negatum audires
 duobus dominis servire. Ex Möbrit. & P. de Natal.

*Esto humilis, & pacificus & erit tecum Iesus: sis
 devotus & quietus, & manebit tecum Iesus. Potes-
 citò fugare Iesum & gratiam ejus perdere, si volue-
 ris ad exteriora declinare: & si illum effugeris &
 perdidideris, ad quem fugies, & quem tunc quæres a-
 micum? I hom. à Kemp. l. 2. c. 8.*

S.OLI

S. OLIVA VIRG. MART. 10. Iunij.

Nobilis virgo fuit OLIVA. Id si cunis avitis non crederem, monilibus crederem, vinculis inquam, quæ anno ætatis tertio decimo pro Christo gestavit, multum hoc muliebri mundo, & quantum nulla alia virgo, superba. At mors, sive ætati hoc, sive generis splendori dabat, noluit tam pulchram OLIVAM immaturo fato decerpere. Tyrannus tamen ex oculis patriæ (Panormum erat) in exilium transtulit. Nihil minus in hoc florere visa OLIVA. quid? quod cæco eidemque pedibus capto cum luce Christum ostendit, & ad partes Christianorū docuit ambulare; cum alius interea, quod fidem nollet aspicere, oculos amitteret. Hos tamen etiam respicienti restituit, & utrumque ad martyrij cursum præmisit, cum ipsa ad eandem gloriam seriùs, & ingentibus triumphis grassaretur. Etenim flagris cæsa in silvas est relegata. Gratulatae sunt scilicet sibi hæc de OLIVA, sub cuius umbrâ etiam effera animalia mansuescere, & cum virgine innoxia totum septennium agere visa. Interea homines in feras migrarunt. Nobilis enim juvenus dum feras captat, visâ virgine in retia Veneris se induit. At virgo, *An, ait, dubitatis parcere virginitati homines, cui vim inferre bestia ventur? aut, qui contra feras me defendit.* DEVM pugnaturum pro me in feros homines, dubitatis? Dixit, & nassis expeditos turpibus, mox martyres celo transmisit. Ipsa etiam superatis denuò flagris & equuleo: oleoque ab igne bulliente triumphans secuta, gladio secandam cervicem, caput coronandum caelo dedit. Nunquam pulchrius laurus OLIVÆ se junxit. Ex Ferrario.

*Nec cedendum nec recedendum, etiamsi gravā
tentationum fervor utriusque hominis statum affli-
xerit: eligamus potius ardere, quam cedere. S. Bern.
serm. 3. de Vig. Nativ.*

S. BARNABAS APOST. II. Iunii.

HABUIT BARNABAS patriam Cyprum; magi-
strum in lege Judaica Gamaliclem; in Chri-
stianā ipsum Christum. Apud hunc virtus illum
in collegium discipulorum LXXII. adlegit; & me-
lior deinde fortuna orbem perambulanti Paulo
aliquamdiu comitem addidit. Lystris postquam
Paulus claudum in pedes erexit, urbs utrumque
velut cælo delapsa Numina excepit; jamque aras,
& victimas, & geniales coronas paravit, in Paulo
Mercurium, in BARNABA Iovem venerata. Et
profecto, etsi, ut par erat, divinum honorem longè
illi repudiarunt, officio tamen tunc melioris Mer-
curij functi sunt; DEVMQUE civibus nuntiarunt.
Supervenientes quoque Iudæi plausum lapidibus
excitarunt, & his tantum non sepultum Paulum,
facile hominem, non DEVM esse probarunt. BAR-
NABAS etiam Salaminæ à Iudæis multis tormentis
exercitus, faxis ultimò obrutus, & in ignem con-
jectus est. Sed ex hoc etiam rogo suum cælo Phœ-
nicem vidisses prodire, integro etiam corpusculo,
quod D. Marcus terrâ composuit. Multò post,
cùm in sedem Antiochenam invasisset nescio quis
hæresi pestilenti afflatus, vigilavit pro re Catho-
licâ etiam mortuus BARNABAS, & Anthimo Sala-
minæ Episcopo tertium visus monuit, uti com-
munis causæ patrocinium Constantinopoli apud
Imp. susciperet, simul etiam indicavit, quo loco
ossa sua, & unâ volumen, in quo D. Matthæi

N

Evân-

Evangelium exaraverat (nobilissima cimelia) reperiret. Et verò utrumque in honore habuit Zeno Imp. & corpus templo augusto honoravit, volumen verò auro inclusit, rectè geminam esse ratus.

Ex act. Apost. Baron. & Lipp.

Agnosce dignitatem tuam. & divina consors factus natura, noli in veterem utilitatem degeneri conversatione redire: memento cuius capitis & corporis sis membrum, & quia eructus de potestate tenebrarum translatus es in Dei regnum & lumen. S. Leo ferm. de Nat. Dom.

S. ONVPHRIUS CONF. 12 Junii.

O NVPHRIUM toto hirsutum corpore, & rara humani cultus retinentem vestigia, poterat sanè silvarum monstris, & Satyrorum generi accensere Paphnutius, si in externâ specie substitisset. At ubi congressus vitæ genus moreque didicit, dubitavit hominè inne potiùs an Angelum diceret. In Thebanâ regione monachum indutus, cum de Anachoretis fando accepisset, egressus in loca sola Angelum viæ comitem habuit. Nactus deinde novi instituti magistrum, in tugurium palmâ inumbratum deductus est. Inde illi cibum, menstruo proventu; panem & aquam Angelus afferebat quotidianus minister. Octavo quoque die, ut delicatius vesceretur, is quoque, quem propriè Angelorum panem appellamus, maiore pompâ, & debitâ Numini est advectus. Et potuit credo ONVPHRIUS hâc Cælitum amicitia beatus hominum oblivisci: certè septuaginta totos annos mortalem non vidit, donec, quem nominavi, Paphnutius Dei iussu moriturum inivit, ut è silvarum latebris tam rata vitæ, eo præcone protraheretur.

traheretur in lucem. Mortuo Angeli cecidere
 lesum : palma & casa quasi desiderio viri , &
 alium quemcumque dominum indignantes pro-
 cubuerunt. Quid ad hæc nostra juvenus, mori-
 bus juxta capillisque luxuriantibus in Nabucho-
 donosorem citius, quam ONVPHRIUM degenera-
 tura ? Ex vit. PP.

*Comas aut vestes supervacuas curare, vel infe-
 licium est, vel injustorum. Nam quid est talibus
 expectandum aut suspicandum, nisi ut lascivus ille
 ornatus feminas pretereuntes invitet, aut alienis
 matrimonii insidietur?* S. Bas. de Leg. lib. Gent.

S. PEREGRINVS EP. M. 13. Innij.

CETHEVM in cuius, in tumulo PEREGRINVM
 dixere. Aternensium Pontifex fuit, cum è
 Longobardis in urbe tyrannidem Alais & Vmblo
 obtinerent. Horum ille sevitiem detestatus, Ro-
 mam ad commune orbis asylon D. Greg. Pont.
 Max. transfugit. Sed populus Aternensis PEREGRIN-
 VM jure optimo jam olim suum repetiit, & verò
 iudice Gregorio etiam obtinuit. Interea cum nec
 ista regna socium ferrent, tyranni duo armis inter
 se collisi sunt, & Alais in suum præsidium, sed exi-
 tium urbis tertium hostem Vitalianum Comitem
 introduxit. Tunc verò, auctore CETHEO, civis
 arma capiunt victumque Alaim, & vinctum Vm-
 bloni tradunt. Mox tamen adest CETHEVS, & vi-
 tam capto orat. Sed quæ alteri prodesse studuit,
 sibi nocuit misericordia. Vmblo Alais fa-
 ctioni CETHEVM favere credidit. Quare utrum-
 que ad gladium damnat. Cæso Alai cum carnifex
 Pontifici instaret, omnes ad officium vires amisit;
 at non consilia tyrannus. ex ponte in Aternum.

fluvium jubet præcipitari. Enatanti saxum jubet appendi ingens, iterumque mergi. Sed vel mortui virtus supra aquas se extulit, docuitque etiam saxa natate. Tumulum deinde primum ignoto Arrianenses dederunt, unaque PEREGRINI nomen. Illum facibus suis cælum nobilitavit; quod ipsum miraculum testis, & ipse miraculosus (cæcus) vidit. *Ex Ferrar.*

Si aeterni Patris inhabitare domum, si rei celestis parricidij teneri nolumus, terris invidia excludamus insidias: invidiam armorum celestium viribus comprimamus. quia sicut nos Deo jungit charitas, sic à Deo invidia se jungit. S. Chrysol. serm. 4.

S. ANTONIVS DE PADVA C.

13. Iunij.

ANTONIVS, quem vulgò Patavinum dicunt, S. Francisci discipulus, suis ad concionem verbis à flagitiosâ vitâ quamplurimos revocavit. Eam ob rem cum oculi dolerent inferno hosti, decumbentis in lectulum spiritum elidere faucibus interceptis aggressus est: sed ille unico MARIÆ nomine simul viam loquelæ fecit, simul insidiatorem in fugam dedit. Hæreticum, qui sacre Eucharistiæ cultum negaverat, ad saniolem mentem & ipsum reduxit. Cùm enim mulus impij à negato aliquam multis diebus, sed præbito demum lautè pabulo, ad ANTONIVM vocatus accurrisset, sanctiusque epulum pronus in pedes adorasset, sapere à jumento suo etiam dominus didicit. Pro concione funebri Iucronis cujusdam palam edixit, illum aeternis inferorum flammis addictum esse, ejusque aded rei indicium fore cotillius non pectore, sed arcâ cum nummis suis clausum.

sum. Præter alia multa, quæ fecit admiratione dignissima, puerum demortuum vitæ reddidit, quo is parentem ANTONII de homicidio accusatum innocentem absolueret. Supremum ægrotantem CHRISTVS inuisit, obitum verò ejus per urbem fando infantes vulgarunt, quò minori eloquio, hoc majore virtutis præconio. *Ex Surio.*

Tota mentis affectu beatissima Virginis nos intercessionibus committamus, ejus patrocinia omni nisi imploremus, ut dum supplici obsequio eam frequentamus in terris, ipsa nos sedulâ prece commendare dignetur in calis. S. Aug. in F. Afl. B. V. hom. 3.

S. HELISEVS PROPHETA. 14. Iunij.

PROFUEKIT juvenuti HELISEI Circenses ludos spectare; redeat inde modestior, & reverentior canæ ætatis. Bethelensis pueritiæ grex calvitium sancti senis vernaculis jocis proscindebat. Eam dicacitatem urfi duo, quadragenis binis è toto numeto conceptis, castigarunt: ne ferulas tantum, sed & feras puerilis lascivia sibi merendas existimet. Cætera illius viri prodigia quis memoret? aquarum cursum stitit, amatorem cortexit, oleum auxit, lepram deterisit, infœcundis conjugibus prolem dedit, orbis reddidit; genti suæ insignes victorias, eidem fame laboranti gratuitam annonam præbuit. Illud æternâ memoriâ dignum, & identidem parum fidentibus Deo suggerendum. Obsessus à Syris, jamque pro desperato à familiari servulo defletus, paventem hoc promisso erexit: *Noli timere: plures enim nobiscum sunt, quàm cum illis.* Trepidanti nihilominus oculos prece aperuit, & diffusa toto monte auxilia ignitaque acies ostentavit. Hostibus vicissim suis offusâ

oculis animisque caligine, torpentibus ducem se
obtulit, eoque deduxit, unde si jure in eos agere
libuisset, pedem nunquam erant relaturi. Hoc tu
robore animi pallio Eliæ imputabis. rectè: sed cur
times, qui in baptismo IESUM Christum induistis
Ex 4. Regum.

*Sit in gestu tuo gravitas, in incessu honestas: ni-
hil dedecoris, nihil lascivia, nihil petulantia, nihil
insolentia, nihil levitatis in te appareat: animus
enim in corporis gestu apparet: & species corporis si-
mulacrum est mentis, figuraque probitatis. (Sicilicet.)
Soliloq.*

S. VITVS MARTYR. 15. Iunij.

Liberalius cælum Romæ etiam pueris trium-
phum non negat. Certè VITVS adolescentu-
lus duodecim annos natus plures jam tyrannos,
eosque inter parentem triumphavit. Flagra enim
primò Christianâ fortitudine concocxit, & pote-
rant videri aërem verberasse, non VITVM torto-
res, nisi & his, & unâ Valeriano Proconsuli ma-
nus diriguisset. Restituit tamen hanc martyr ty-
ranno, ne quem vinceret, deesset. Hinc aulâ est
inclusus à mulierculis, & ceteris illecebris instru-
ctâ, quò blandiore, hoc periculoso scilicet car-
cere. Sed prælianti Cælites adfuere tantâ luce co-
rusci, ut lucem curiosi parentis oculis eriperent.
Et hostamen, quò filium sæpius victorem vel in-
vitus videret, ingrato reddidit; ipse, atrociora
patre supplicia meditante, Angelo remige usus,
in alias terras trajecit. Decevere nimirum cælites
ut Romæ etiam triumpharet hæc virtus. Huc ita-
que evocatus, è Diocletiani filio malum hospitium
orcum pepulit; sed stipendia tulit vincula. Ad
bestias deinde damnatus, etiam has citius cicures
quàm

15. Iunij. VITA SANCTORVM. 295
quàm tyrannum reddidit. In ollas porrò injectus,
igne ac pice timendas præ thermis suis has Dio-
cletiano laudavit. Ad extremum ex equileo à
genio tutelari ad ripas Silari asportatus, placidè
inter umbras arboris animam victricem cælo
transmisit, puer, si annos; senex, si triumphos nu-
meremus. Ex Suetonio.

*Neganda sunt terrena omnia, ut melioribus ab-
bundemus, & contemptu universorum Christus se-
quendus est, & spiritualium Æternitas terrenorum
est damno comparanda.* S. Hilarius in Evang.

S. LANDELINVS CONF. 15. Iunij.

IN latrones incidisti, quisquis è bonorum sode-
litis in malorum contubernium transisti. Hoc
adè LANDELINO crede. Hic è prima Gallorum no-
bilitate, & à puero inter literarum & pietatis stu-
dia educatus, dum aures vocanti DEO claudit, ape-
rit avocantibus; dum amicis esse amicus ad aram
studet, penè ad inferos fuit. Certè quem inter
religiosorum hominum cohortes militare cognati
noluerunt, inter publicos prædonum manipulos
mereri viderunt. I nunc sanguis, & aspergi ma-
culam generis splendori querere, cùm in DEI
servitium abeunti tui; at tu adolescentia audi,
quantum custodi Angelo debeas! Diripiendis
cujusdam ædibus nox erat dicta à LANDELINO.
Sed fortior mors LANDELINI familiam prior diri-
puit, socium subitò auferendo, quem in paucis ille
charum habebat. Ob id tristiori in somnis bonus
genius astitit, & malum socium à pejoribus genijs
ad inferorum flammam abripi monstrans, *Hæc, aje-
bat, an & nunc socius huic eris?* Enimverò non pla-
cuit jam Theseum esse, Pirithoo ad orcum ab-

N 4

cunte.

cunte. Damnat proinde vitam pristinam, ter sup-
plex ad DD. Apostolorum ita limina, & post ex-
tructa compluria cœnobîa, & MAGNÆ MATRI
templum, post edita miracula, sub annum DC. L.
cilicio, & cineri incubans, sanctè emoritur. Vbi
tunc socij olim peccantis? crede iterum LANDE-
TINO, quisquis cum pluribus peccas, aut solus fle-
bis, aut serò flebis. *Ex Surio.*

*Melius est habere malorum odium, quàm con-
sortium: sicut bona multa habet communis vita
Sanctorum; sic plurima mala societas affert malo-
rum.* Isidor. l. 2. soliloq.

S. BENNO EPISC. 16. Junij.

BENNO ex illustri Saxonum sanguine mona-
chus, ex monacho Misnensium Pontifex, Sla-
vos sub Christi jugum egit. Captus bello Saxo-
nico ab Henrico IV. Imp. & libertati restitutus,
Romam abiit, pars magna illic Concilij futurus:
inde redux templi sui claves, quas in Albi, cum
iter ingrediaderetur, abjecerat, in pisce recepit; pedo
aquam è terrâ, precibus ex aquâ vinum dedit; sibi
per undas viam stravit: manibus Calicum non se-
mel ad suos per magna itinerum spatia compendio
est transportatus. Misnæ Marchionem, quo die
aliam ab eo acceperat, hoc eodem, anno ven-
tente, moriturum dixit, & vatem fuisse mors mi-
nimè mendax ostendit. Claruit innumeris semper
miraculis, tum præcipuè postquam Monachum
Bojorum caput translatus est. Ibi ille pugnantem
in se populi pietatem beneficijs quotidianis certat
vincere, certamine hoc etiam jucundiore, quòd
clientes vel victi triumphant. *Ex Hieron. Emsero.*

*Cogita peregrinationis tue miseriam, cogita vitam
humana*

humana pericula, cogita fragilitatem propriam; & ejusmodi cogitatione, si perseveraris, parum senties quicquid foris videtur molestum. S. Beth. serm. de om. SS.

S. TYCHO EPISC. 16. Iunij.

Damus Euclionibus mancipijs pecuniae rei augendae magistrum doctoremq; gratissimae artis, qua granaria frumento stipentur, numusque in arca crescat. TYCHO is est, ætate puer, sed cano sensu; avari parentis filius, multò tamen peritior pecuniarie venationis, quod vel hinc intelligas. Pater oneratum panibus in forum miserat, puer indignatus unciarum quæstum iis venditis rediturum, è merce stipem facit, eamque in obvios pauperes effundit. Patri æs reposcenti artificium suum aperit; panes apud Christum in fœnore positos, & quidem centuplicato, eam in rem se syngrapham accepisse. Pater nulli rei præterquam oculis suis crediturus, puerilis fidei experimentum in horreis quæsit: & ecce tibi quæ pridie vacuefecerat, importatum divinitus frumentum ægre ceperunt. Eadem facilitate cellas replevit. Aridum vitis surculum & pridem exsuccum humi depaxit, neque vitam illi modò, & germinandi vim, sed perpetui etiam gloriam miraculi contulit. Vnus enim ille palmes, quo die anniversaria TYCHONIS memoria peragitur, sub initium rei divinæ liventes uvæ ostentabat, quæ ante sacrificium finitum ad maturitatem percoquerentur, præcocem suo satori vindemiam præbituræ. Quid ad hæc avari? In scholâ Pluî negant recepta esse paradoxa Christi. Ex Menais.

Quid vereris fluxû & fragile bonum facere sempiternum? aut thesauros tuos custodi Deo credere? ubi

non furem praedonemq; timeas, non rubiginem, non tyrannum? qui apud Deum dives est, pauper esse nunquam potest. Lactant. in Epit. Instit. c. 12.

SS. QVIRICVS & IVLITTA MM.

16. Iunij.

Datur optio, exempla Christianae fortitudinis à trienni puero, an feminâ malis petere: huius sexûs, illius aetas convitium facient ignaviae tuae, si detrectas vel desperas sequi hos duces; & audies sanè quod olim Augustinus: *An non quod iste & ista?* Exercebat Tarsi quaestionem de Christianis Alexander. IVLITTA QVIRICVM filiolum ultrò ad tribunal non duxit, sed tulit, puto ne unicum Abrahæ in hanc rem facinus ostendi generi humano posset. Alexander in disparem praedam non eodem affectu grassatus, matrem atrocissimè, filium blandissimè excepit, haud scias in leoninâ an vulpinâ pelle nequior. Certè QVIRICVS illius receptus sinu, appetitus osculis, inescarus promissis, nullum, neque plorandi, neque quiritandi finem fecit; cum IVLITTA contrâ pendens in equuleo, & taureis conscissa, gemitum nullum ederet, ut propriâ amborum confessione constaret, utrius conditio esset iniquior. Consumptis lacrymâs, imbellia etiam arma expeditit triennis heros, & auper natos dentes tenerosque ungues strinxit in adulatorem suum, luctando effecturus, ne mitior in se, quàm in matrem esset. Et potitus est voto suo; Alexander ad tribunalis gradus victori animam elisit. Quid mater? nunquam lætior vultu suum pignus aspexit, idemque beneficium poposcit, ut quàm citissimè eam assequeretur. Imperavit: laniata unguis, perfusa pice ce. vicem securi

Securi subdidit: sed quantumcumq; properaret, filius cęlũ subeanti jam coronatus occurrit. *Ex Surr.*

Non solum effusio sanguinis in confessione reputatur, sed devota quoque mentis servitus immaculata quoridianum Martyrium est. Illa corona de rosis & violis plectitur, ista de liliis. S. Hieron. in Epitaph. Paulz.

S. LVDGARDIS VIRG. 16. Junij.

Nulla pulchrior virginitate est virtus, quę DEVM etiam hominis facit rivalem. Ambicrant LVDGARDIS thalamum complures, nec ignobiles terrę filij, & ex his familiariũ uni fortę loquebatur, cum ei sanctior sponſus CHRISTVS pectus suam, & in pectore cor saucium ostendit, & extra non nihil deinceps iussit querere. Inde videlicet humana omnia usque adeo illi jam vilescere, ut præter crucifixi nullos amores sciret, præsertim ubi ab ejusdem vulneris nectare ebrია, tota jam ibi habitabat, ubi sanctior amor degit. Deposuerat DEI Mater apud LVDGARDEM querelas suas, quibus filium ab Albigenſibus hæreticis iterum in cruce agi dolebat. Hic ut luctum virgo suam testaretur, VII. annorum sibi jejunium indixit, alterumq; æquę longum pro peccantium salute adjecit, & subinde SPONSVM irato PATRI vidit supplicem, & vulnera velut clypeum pro orbe perituro objicientem. Martyrii desiderio tam bulliebat in amante sanguis, ut arteriam aliquando ruperit, cęlumq; idem præmium, quod martyribus sponſerit. Sacrum epulum adire inter Angelos non semel, quandoque etiam mater MARIAE & D. Ioannis comitatum visa est. Ante obitum oculis orbata, nunquam tamen magis cęlestia, quàm tum vidit. *Morięnti enim cunz*

Ma-

MATRE, & aliis Cælitibus obuius Sponsys venit: quibus ducibus in cælos abiens, errare etiam cæca non potuit. *Ex Surio & Lippelo.*

Putasne Filium Dei reputat IESVM, quisquis ille est homo, qui ipsius nec terretur comminationibus, nec attrahitur promissionibus, nec præceptis obtemperat, nec consiliis acquiescit? S. Bern. in Serm.

S. RAINERIVS C. 17. Iunii.

RAINDERIVS Pisanus cupiditatum æstu abreptus, ad infames adolescentiæ scopulos naufragium innocentiae fecit: enatauit tamen arrepta poenitentiae tabulâ, & Sacerdoti expiandum se fecit. Sed obstiterit noxius pudor, ne omnia probra detegeret, donec Angeli voce silentium increpantis animatus bonâ fide se reum peregit. Iudex confesso multam nullam imposuit, professus ejus arbitrium caeleste sibi numen reservasse: ex eo tempore cum finem flendi nullum faceret, oculi cum lacrymis extillarunt, tanto parentis dolore, ut vitam abrupturus sibi fuerit, nisi Deus precanti lumen reddidisset. Publicus deinde poenitentiae præco factus, reversusque Hierosolymis inuitatam in paternis ædibus Mephitim est odoratus, Causam indaganti, ita olere opes, Christus respondit, cæterumque luxus apparatus. Ergo ijs quoque abdicatis, Hierosolymitanum iter rudi sago indutus repetiit, ad durissimas leges vitam omnem exigens, maximè postquam sobriè cum viro sacratopraudentis linguam vespa aculeo fodit, velut temperantiae vindex. Posthac enim ad panem & aquam obsonium nullam adhibuit: condimenta tamen cælo petebat, sæpè Christum cum Matre habere convivas solitus, quod prodigijs omnibus,

quæ

quæ plurima patravit, illustrius fuit. Hoc illum contubernium sanctum fecit, miracula probarunt. Mortem an. M.C.LXI. obiit. Nos ejus virtutes taceremus, si sua olim scelera tacuisset. *Ex Phil. Per.*

Hem! cur erubescis confiteri, quod facere nequam erubisti? Melius est coram uno aliquantulum ruboris tolerare, quam in die judicij coram tot millibus hominum gravi repulsâ denotari tabescere. S. Aug. de Visit. Infi.

S. AVITVS CONF. 17. Junij.

Ostendi utique AVITVM Deus mundo voluit, cui tantam nascenti lucem circumfudit, quantam humani oculi agrè paterentur. Ipse tamen latebras quæsiuit Mictianensi monasterio abditus, magni nominis famam ad eò non affectans, ut nullo se libentiùs quàm bruti vocabulo compellari audiret, præter spem votumque ad honoratiora munia productus, fugam iteratò iniit, & inter nemorum avia mapale molitus, sibi Deoque vixit. Sed illum nocte intempestâ cælesti radiantem luce subulcus reperit, nullo magno viri incommodo, nisi in eam usque diem elingui, & mutò signo crucis loquendi facultatem dedisset: quid enim ille prolixius postea, quàm sui medici laudes loqueretur? Ejus præconio proditus, tertiam fugam parabat, nisi Præsulum auctoritate motus, boni publici rationem privatis commodis potiorē habuisset. Ex inter vallo cæco lumen, mortuam vitam reddidit, quibus rebus ad eò populorum adversus eum accensa studia sunt, ut Aurelianenses Dunensesque mortui exuviis inhiantes, propè ad arma venerint. Iam castra castris opposita stabant, concursumque fuisset, ni Leusus quispiam summo genc-

genere vir furentes monuisset, ne crudeli pietate Divum offenderent. Utinam pari studio pro virtutibus cercaretur, quas in medio positas nulli invider nobilissimas sine dubio omnium Reliquiarum. Ex *Surio*.

Vberiore fructum præbet audientibus Sanctorum vita, quam miracula: Illa exigit imitationem, ista ingerunt admirationem: miracula docent quàm sancti fuerunt; vita verò insinuat, qualiter & nunc homines fieri valeant sancti. S. Pet. Dam. l. 1. ep. 19.

S. LEONTIVS M. 18. Iunij.

VEspasiani ævo, LEONTIVS militiæ artibus clarus. Christianæ pietatis pœnas dedit, Arcadio mite. Cæsaris ingenium in virtutum excidium incitante. Datur Hypatio negotium hominis comprehendendi; is in procinctu febre corripitur; quâ se non antè levandum, Angelo docente, intelligit, quàm Deum. LEONTIVS suppliciter inlammasset. Dictum, factum: etsi ne sic quidem crudele ministerium deseruit; sed cum Theodulo Tripolim LEONTIVS imminens abiit. Enimverò non refugit captatores nobilis præda; quin in domum deductis, comiterque acceptis, ultro se aperuit, sed jam attonitis inauditâ humanitate, & imperii oblitus. Tum demum Hypatius suspicere LEONTIVS Deum, qui suis cultoribus hos morem talem indolem daret; eundem Theodulus de prædicare, unaque poscere tam sancto utrumque Numini initiaret. Favit cælum votis, & roseida nubes in imbrem soluta capitibus superfunditur. LEONTIVS tinctos Deo consecrat. Adrianus se intellētâ furere, & nihil profecturis sævitix artibus tentare veterani pariter & tyronum constantiam; &

hi quidem, post equuleum, unum & verbera, capite imminuti sunt. LEONTIVS longâ patientiâ præsidis ingenium lassavit, & totum carnificinæ apparatus exhaustit; donec pendenti continuâ verberatione anima extorta est. Utinam, quemadmodum Themistocli trophæa Miltiadis, ita nobis LEONTU triumphus somnum excuteret! *Ex Surio.*

Quem bene vivere omniâq; ad Dei cultum referre intelliges, etsi sæper in carcere vixerit, vel pauper sepulchro revulsus combustusq; fuerit, si tractum pendendum corpus præbuerit, nihilominus hunc beatè hunc felicem dicere, hunc ad sidera tollere memineris. S. Chryf. ser. de Virt. & Vit.

S. OSANNA V. 18. Iunii.

INTER Deum & OSANNAM Mantuanam continuum certamen amoris fuit. Data utrinque acceptaque pignora, quibus neque Deus charius quidquam, nec pretiosius mortales habent. Virgo illibatam pudicitie florem Deo sacravit: ille vicissim arborem suæ crucis orantis humeris imposuit, ex vero deinceps dicturæ: AMOR MEVS PONDVS MEVM. Omnes certè OSANNÆ cogitationes eò ferebantur: iis maximè diebus, quos amor ejus in cruce pendens fecit sanctiores: cui tamen satis non fuit animo sauciam aspicere, nisi corpori etiam stigmata insingeret, non nisi paucissimis, & in omnia familiaria jura receptis, ut tesseram amicitie concessa. His ditata characteribus satis utrique literata fuit, potuitque in hæc sancti amoris scripturâ acquiescere. Accessit tamen auctarium, & sub Deiparæ disciplinâ nostrum etiam Alphabetum didicit: ut his quoque humanæ rudicatis elementis proficeret ad magisterium virtutis: neque

que enim quemquam postea pudit tot cælestis
sapientiæ insignia circumferentem, prospicientem
futura, familiarem Angelis consulere, aut audire
monentem. Viri Principes agendas illi suas apud
Superos causas detulere, certa spe victoriæ, si pa-
trocinium suscepisset. Et hoc tantum orbis mira-
culum anno M. D. V. terras deseruit, ne queri quis-
quam possit, nullam nostro ævo magnam virtu-
tem gigni, Quid vis? an ulli Deus invidet suam
crucem? sed nos delicati humeros subducimus.

Ex Phil. Fer.

*Tolle Crucem tuam, & sequere Iesum, & sibi in
vitam aternam: precessit ille bajulans sibi Cru-
cem, & mortuus est pro te in Cruce; ut & tu tuam
portes Crucem, & mori affectes in Cruce. Thom.
à Kemp. l. 2. c. ult.*

S. BONIFACIUS EP. MART.

19. Iunii.

FVIT BONIFACIUS Ottoni Imp. sanguine, plus
amicitiâ junctus, quæ quidem tanta inter il-
los erat, ut cum familiariter illum hic compella-
ret, animam suam identidem diceret. Liberalibus
artibus omnibus, musicis præcipuè instructus,
dum modulos in æde cognominis sibi D. BONI-
FACTI instruit, cælesti Numine repente afflatus.
Hæus! exclamat, *quid vanâ ego nominis umbram ge-
ro? quid Martyris titulum circumfero, si non victoriam
etiam & palmas? Superos testor, & cognominem Di-
vum, aut non dicar BONIFACIUS, aut ero.* simul ad
monasterium abiit Martyrii tyrocinia positurus.
Avelli Ottoni animam suam vidisses. At ille bis
tantum in septimanâ cibum capiens, crebrò in-
terim corpus in vepres abiciens ad martyrurum pa-
tienti-

cientiam se durabat. Post Romam profectus, & Archiepiscopatus honore mactatus, & jam ad purpuram aspirare ausus, in Russiam abiit. Ibi post multa ludibria rex cum Divo ita paciscitur: Si rogos geminos, qui iuncti flammam sociarent, illaesus perambulet, tum sese etiam in Christianorum sententiam pedibus ambulaturum. Dictum factum: BONIFACIVS per rogam, rex ad partes Catholicorum transit. Ad regis porro exemplum innumera multitudo confluit. Mox sua laborem premia secuta. BONIFACIVS a germano Regis capite truncatus, nomini denique suo satisfacit. Ex Pet. Damiano ap. Sur. in vita S. Romualdi.

Vniuersi Christiani agnoscant se regii generis, & sacerdotalis officii consortes: quid enim tam regium, quam subditum Deo animum corporis sui esse rectorem? quid tam sacerdotale, quam uovere Domini conscientiam puram, & pieratis hostias de altare cordis offerre? S. Leo serm. 3. in ann. Ass. suæ.

S. ROMVALDVS AB. 19. Iunii.

Spectator forte ROMVALDVS adfuit, cum patrens duello germanum suum sustulit. Itaque cum animo suo putans censuit, quod pater manu, hoc se oculis parricidium perpetrasset. Quare ad noxam expiandam, concedere ad aliquod tempus in cœnobium statuit. Sed familiaritate cœnobitæ, nescio cuius, & aspectu è cælo semel iterumque ad se venientis D. Apollinaris captus, pedem, ne sapius offenderet, nunquam iam referre in mundum statuit. Quare fundamenta Ordinis illius jecit, quem hodie Camaldulensem dicimus; quæ quidem in quantum brevi fastigium assurrecturus esset, scæla indicarunt ROMVALDO per quietem.

tam visæ, in quibus suos pulchro ordine ad cælum vidit conniti. Neque dubitarunt nobilissimi quique proceres ex aulâ Ott. III. Imp. hâc viâ cælum petere. Ipse Imp. Romam abiturus, post reditum iiscem accessurum se spondit. Sed ROMVALDVS illa subiecit: *Si Româ videbis, Ravennam ultimùm vidisti.* Nec fefellit. Redeuntem mors ex itinere insidiis suis excepit, documento futurum iis, qui cum mundo exire laborant, iter tamen differunt, aut viarum ambages quærunt, cum compendia haberent. Ad Cæsarem quoque Henricum cum venisset ROMVALDVS, velut ad prædam accurrens aula, vestemque ejus pelliciam diripiens, ostendit quanti virum faceret; è cujus veste unicum pilum tanti fecit. Henricus ipse in eam vocem erumpere auditus est: *O anima hæc mea domiciliũ tuum haberet corpus!* Audi orbis. Cæsaris anima non credidit angustiũs se posse habitare, quàm in religioso hominis corpuscule. *Ex Brev. Rom. & Sur.*

Mors non miseratur inopiam, non divitias revertur, non generi cuiuslibet, non moribus, non ipsi denique parcit etati: nisi quòd senibus in januis, adolescentibus in insidiis est. S. Bern. l. de Perf. sustin. c. 4.

S. IULIANA VIRG. 19. Iunij.

Nimirum etiam hæc rosa Florentiæ debebat, ubi ordo Servorum VIRGINIS floret. O aulæ mancipia! quid ad hæc VIRGINIS servitium vos? eja discite saltem honestam servitutem servare, neque Virginem erubescite Magistram in eâ arte habere, qui Palladem MARIAM salutatis. Fuit IULIANA è nobili familia (Falconeriam dixerunt) sed in servitium MARIÆ à teneris abducta. Hebdomas illi sic agebatur, ut feriâ IV. itemque VI. obi-

Christi patientis memoriam nihil omnino cibi; sabbatho panem tantum, & fontanam admitteret. Interea tamen animum cœlesti pane pascebat, pinxemis oculis meras lacrymas affundentibus; Christi tormenta quàm altè animo infixæ gestavit, mors probavit, quæ in adverso pectore manifestam Servatoris à cruce pendentis imaginem ostendit, utique illi similem, quam vidisses, si cor inspexisses. Ceterùm multis jejuniis exhausta stomachi dolores contraxit ingentes, & ultimam ciborum nauseam. Et verò terrena, ut quæ nunquam illi sapiebant, facilè neglexit; at divinum cibum cum sic ægra non posset accipere, fame scilicet credebatur ante mortem moritura. Voluit tamen in conspectum afferri Angelorum ferculum, saltem ut oculos familia pasceret. Nec contenta iussit pectori applicari. Tum denique inter risum blandum expiravit, & ut scires saturam abuisse à mensa sacra, nihil ex epulo sacro reliquum esse visi m est. Ex Ferrar.

Scit quicumque sensum Christi habet, quantum pietati Christianæ expediat, quantum Dei servum & servum Redemptionis Christi deceat, unâ saltem aliquâ diei horâ Passionis & Redemptionis ipsius recolere beneficia. S. Bern, l. de Vit. solit.

S. MICHELINA. 19. Iunij.

Laborabat MICHELINA Pisaurensis eodem, quo matres pleræque, morbo, impotenti erga unicam prolem affectu: ei medicinam facere Syriana piissima femina cum vellet, totumque contubernalis amorem Creatori affigere, diu frustra fuit: donec inter preces MICHELINA immutata, animo ausa est cum Deo pacisci, si filii curam in se

rece-

recepisset, nihil in humanis sibi tanti fore; ævo vel ad momentum temporis ab ejus seruitio avocaretur. Accepit conditionem Christus, ei que de cruce pollicitus est, obicem pietatis illius sese amoturum. Regressa domum filium exanimem reperit; cum quo simul ac supervacuas curas tumulavit, opes quoque, & cætera malotum irritamenta sine gemitu abdicavit, omnia vicissim sancti amoris insignia assumpsit: vestem setis horridam cinctu ferreo corpori astrinxit; flagro ferreo concisum corpus nuda humus excepit: pulvilli vicem truncus fuit: sipe ferè vixit, aut mercedulis sui laboris. Quò quisque à morbis deformior fuit, eò impensius MECHBLINÆ charitate sublevabatur: satisque constat exesum elephantiasis ejus osculis persanatum, quibus singula ægræ ulcera liberaverat. Ad cælum an M. CCC. LVI. abiit. Flagrum ejus, cilicium, zonaque ferrea in Virginis Salutariæ templo asservantur, sacre militiæ tyronibus monstranda. His armis cælum expugnavit femina. Sperabitis molliora viri? *Ex Chron. Minor.*

Sic propinquos sicut nosmetipsos odio habere præcipimur; ut hos ad aeterna rapientes, eorumque carnalem gratiam, cum præpedit, postponentes, discamus, temperata eos discretionis arte, & convenienter diligere, & salubriter odio habere. S. Greg. 7. Mat. c. 14.

S. NOVATVS PRESBYTER.

20. Iunij.

Non jam Priamum aut Nioben Græcus Parnassus cantet in funera sua fecundos. At nos PVDENTI Senatorii ordinis Romæ viro NOVATYM & TIMOTHEVM filios geminos, totidemque filias PVDENTIANAM & PRAXEDEM gratulamur.

om-

omnes cum ipso patre cælo insertos. Et felicitatem hanc tam sancta familia ducibus Apostolorum DD. Petro & Paulo debet, qui post hospitium resseram PVDENTEM sacris undis admo-verunt, & uti animum, ita animi focium corpus candidâ veste induerunt. Et servavit ille utramque ab omni labe eximiam, ædesque suas commune miseris hospitium fecit. Demortui virtutes hereditario jure sibi debitas liberi certatim involarunt, quamvis vivente, & arridente patre, idem jam fecerant. Edes in templum versæ; patrimonium in pauperes dilapidatum; tota familia (capita numerabat XCVI.) omnis sacro fonte lustrata; latebræ afflictis Christianis datæ; firmati nutantes; roborati morientes; mortui terrâ tumulati. Sacra à Novato & TIMOTHEO fratre omnibus ministrata. Denique non jam in templum tantum, sed cælum migrasse domum tam sanctam dixisses. Certè cælo digna ab ipso cælo judicata est nobilissima hæc familia; in quam utinam more veteri transire ignobiles nos terræ filii aliquando possimus! *Ex Ferrar.*

Voca Deum Patrem, & da operam, quatenus tibi sit celestis vita, divini mores, & forma Deitatis tota tua preferatur in forma; quia celestis Pater respondentes generi suo filios muneribus ditat divinis; degenerantes ad pœnalem revocat servitutem. S. Chrysol. serm. 71.

S. HEMMINGVS EP. 21. Junij.

IN HEMMINGO Aboënsi Pont. à primis annis jam ex morum gemme emicuerunt, quæ infule olim majestatem decerent; ita jam tum in puero nihil puerile præter ætatem erat. A ludis omnibus alienus, totus studiis senis jam tunc occupabatur, & in his ipsis unius Dei gloriam quærebat.

sem-

semper in cælum collimans unicum scopum suum
 sed Christiano homini, ut non aberret, satis ma-
 gnum. Et talis ille etiam duravit, postquam Colle-
 gio Canonicorum adscriptus fuit, nisi quòd tunc,
 ut alii numerorum, ille virtutum potius censum
 augetet. Dignum ergo tunc, Superi judicant,
 cui D. Brigittæ ortum non sine miraculo nuntia-
 rent. Visa enim est precanti HEMMINGO puella è
 nube lucidâ librum apertû orbi porrigere, & vox
 ad aures ejuscemodi allapsa: *Nata est Birgero filia
 cujus admirabili voce universus mundus personabit*
 Sed & ipse HEMMINGVS pro concione laxa mol-
 lire, & ad DEVM feros animos voce suâ trahere, &
 jam Regibus etiam ac Pontificibus reprehensio-
 ne aures vellicare; omnes interea orationes inci-
 pere à VIRGINIS laudibus, & suis scilicet finire.
 Temporis avarus ad verba atiosa mutus adfuit, ad
 epulas verò Tantalus. Pro oculorum portis excu-
 babat, ne has ulla femina visa subiret, erantque
 tam sanctis vigiliis tessera illa verba è sacris no-
 stris: *Avert oculos meos, ne videât vanitatem.* Inter
 preces sæpè alio, moriens denique inter easdem
 in cælum est abreptus. *Ex Vite Aquil. Passovij.*

*Deus te, qui caelestem tibi Patrem vocas, nâ ca-
 lestem vult tendere naturam, ut generi tanto vita
 respondeat, ut terreni mores degenerent, quos caele-
 stis donavit & contulit natura. S. Pet. Chrysol.
 serm. 69.*

B. ALOYSIVS GONZAGA

Soc. I. C. 21 Junii.

MORITURUS ALOYSIVS nascendo erat, si non
 patienti matri mater MARIA affuisset. Inter
 prima ejus verba IESVS & MARIA feruntur, boni
 omnis. Puerulus etiam in singulis scalarum
 gra-

gradibus scalam cæli MARIAM salutavit. Hujus horas quotidie, Sabbatho etiam jejunos dixit. Ad hujus effigiem, quam Florentia ANNYNTIALÆ titulo colit, florem virginitatis consecrauit, semper, dum vixit, intactum, quia HORTO CONCLVSO commiserat. Interim catenas flagelli, calcaria cilicii loco, quamvis currenti sponte, corpusculo admovebat, victus vix unicam appendebat, feminarum & chorearum hostis, Imperatricem, quam tres annos quotidie adibat, nunquam aspexit, precibus itam vbique addictus, ut loqui eum angulis dicerent, rectius Angelis dicturi. Aiebat frequenter, *non videre se, cur non mortales omnes religioni se emanciparent.* Et certè Senis cum ad Sodales Marianos diceret, bene multis id persuasit. Ipse, cum ASSVMPTÆ VIRGINIS die illa è cælo audisset, *Societatem IESV ingredi,* post longas cum patre pugnas, MARIÆ IESVM iunxit. Hunc quotidie studeret, in genua provolutus vocare, hunc sub pennis velo latitantem ante & post ludum literarium salutare, sacrificiis quinis senisque ministrare, ad conspectum HOSTIÆ lacrymis manare; cum verò eo epulo frueretur, inundare etiam. Itaque nullius noxæ gravioris sibi concius Angeli nomen meruit, ut terra cælum dici posset, si plures Aloysios haberet. *Ex Virg. Cepario.*

Persuajum habe, perinde te Angeli ductum sequi oportere, atque cacum quempiam, qui viarum discrimina ignorans, ejus, qui baculo gressum illius regit, providentia in omnibus confidit. Ex dictis B. Aloysii.

SS. ACHATIVS & SOC. MM. 22. Junij

Qua tunc illud cælo spectaculum fuit, cum dena hominum millia, pro optimâ causâ & amplificanti,

ficando crucifixi nomine, crucibus penderent?
 Dux felicissimæ multitudinis ACHATVS fuit, cui
 contra innumerabilem hostium vim pugnaturus
 Angelus victoriam spondit, si Christiana sacra,
 à quibus alienus tum erat, cum sociis suscepisset.
 Placita conditio est, Christum adoravit, pugna-
 vit, vicit: utque Deum deinceps ritè coleret, cum
 victore exercitu in Ararathem montem secessit,
 ubi, Angelis magistris, omnes Deum amandi ra-
 tiones felicissimis tyronibus sunt infusæ. Quan-
 tum profecissent patiendo, quod nobilissimum
 Christianæ scholæ experimentum est, demonstra-
 runt. Quinque in eos reges armati sunt; qui cum
 procellam lapidum primùm effunderent, ii Chri-
 sti Athletas non ausi contingere, in funditores
 rediere. Flagris cum sedarentur, terra immanita-
 tem non tulit, totaque intremuit. Quo miraculo
 permotus Theodorus, cum millenaria cohorte
 Martyribus accessit, in præacutas fudes muriceles-
 que impulsus, viam complanantibus Angelis, nihil
 cladis acceperunt. Eò denique ventum, ut quæ
 Christus tormenta tulit, in iis repererentur. Er-
 go spinis redimiti, ac tunc in crucem, per igens
 montis spatium pependere optimi maximique
 testes injuriam cruci fieri, cum mala res, & infe-
 lix arbor vocatur: periissent, nisi pependissent. Ex
 Lippel. & Marr. Rom.

*Signum Crucis erit in celo, cum Dominus ad
 iudicandum venerit: Tunc omnes servi Crucis
 qui se Crucifixo conformaverunt in vitam, acce-
 dent ad Christum iudicem cum magna fiducia.
 Quid igitur times tollere Crucem, per quam itur
 ad regnum? Thom. à Kemp. l. 2. c. ult.*

NOVAM artem PAULINVS docuit; etiam cum nihil est, egenis tamen aliquid dare. CUM enim in amplissima natus familiâ atque ditissima, quam vocem CHRISTI adolescens Evangelicus non audiret, hic audisset, & in pauperes omnes opes erogasset, Antistes dein Nolanus etiam, cum Wandalorum incursionibus Italia infestaretur, omnes reditus captivis in libertatem afferendis contulisset, jamque nihil superere videretur, unde unam spem viduæ filium redimeret; ingeniosius se ipsam servum feminae addixit, quæ abductum in Africam cum filio scilicet permutavit. Ibi Regis focerum, cujus hortos curabat, de morte regis commouit. Hic accersitum ubi primum vidit, illum ipsum esse exclamavit, quem nuper inter celi tribunalia conspicuum habuisset, qui quæ flagellum, quod ad castiganda orbis scelera quondam acceperat, è manu rapuisset; quare & ipsum, & cum eo omnes victos Nolos manumisit, navisque in donum frumentarias complures addidit. Nola igitur ingressus, pulchrum de servitute triumphum egit, pluribus eum civibus, quam Scipionem pileatis sequentibus. Sed liber animus corporis adhuc ergastulo clausus tenebatur. Tandem anno CCCC. XXXI. hic etiam vindicias secundum libertatem à morte accepit. At tunc Nola, imò Italia iterum captam se putavit, libertatis suæ autem amissa. *Ex Dial. S. Greg.*

Nihil tam divinū homo habet, quàm de aliis bene mereri, tametsi ille majora, hic minora beneficia cōferat; uterq; nimirū pro suis viribus. Fac calamitoso si Deus, Dei misericordiâ imitando. S. Greg. Naz. de amore Pauper.

S. MARIA DE OEGNIES. 23. Junij.

EX amplissimo virtutum MARIE OEGNIACENSIS viridario flores omnes præter virginitatis lilium licet carpere. Hoc enim illi parentum importunitas invidit, qui invitam nuptiis illigarunt; quarum vix libato usu, marito continentiam persuasit, magnâ Christi approbatione, cujus crucem nunquam sine lacrymis, nunquam absque suo aliorumve bono odoravit. Militem genere, quàm moribus nobiliorem suis præceptionibus perductum ad frugem, malus dæmon ad infames naufragiis ejus scopulos retraxerat. Id MARIA longè absens vidit tamen, & Crucifixi affusa pedibus, precum finem non antè fecit, quàm infelici avulsam contubernio, Deo sisteret transfugam. Eandem sibi apud Deum patronam animæ piacularibus ardentes flammis optarunt, supplices nonnumquam ad eam manus tendere visæ: & verò quid illi cælum negaret, centies per diem flexo poplite supplicanti, trecentis plagis laceranti corpus, atro pane vexanti veriùs, quàm extinguenti famem, & sanè non duraturæ inter hæc supplicia, nisi Angelorum præsentia fovetur, & familiarium cum Dei Filio usu, qui subinde suâ infantia amabilis, aliàs agni aut columbæ specie decorus, ei delicias faciebat. Ab hoc illi mira in divinas laudes eloquentia, vires adversùs inferni larvas suppeditata, quarum cum se una morienti ingereret, hoc ejus convitio fugata est: *Discede sanies, & surpitu-do.* Id quâ fronte dicent, qui per omnem vitam se tam cupidè in hujus belluæ fimeto volutarunt?

Ex Surio.

Quid aliud Purgatorius ignis devorabit, nisi peccata

ta tua? Quanto amplius tibi ipsi nunc parcis & carnem sequeris, tanto durius postea lues. & maiorem materiam comburendi servas. In quibus homo peccavit in illis gravius punietur. Thom. à Kemp. l. 1. c. 24.

S. IOANNES BAPTISTA. 24. Iunii.

IOANNES melioris Solis melior Phosphorus ortus sui nuntium Angelum habuit. Ipse in matre iam sanctus, vix natus est, cum mutum parentem loqui oracula infans fecit. Patriam domum cum cremo mutavit, & cibum locustas ac mel agreste, vestem cameli exuvias habuit. In anno Tiberii imperantis XV. viam CHRISTO munite exorsus, non tam verbis, quam vitã ad pœnitentiam scelerum hortatus mortales, animorum lavacro initium dedit, quod ipsum Servator sanctius tactu suo reddidit. Hunc ille itaque mundo Agnum ostentare, ad hunc è scholã suã discipulos rectius erudiendos amittere, & jam indignum se putare ad cuius vel ultimum servitium descenderet. Sed nimirum se ipso major, sacris etiam varibus omnibus prelatas, & secundus à CHRISTO ab ipsomet CHRISTO est proclamatus. Et tamen tam charum celo caput Herodes saltatriculæ filix pedibus donavit, & crudelibus oculis pascendis mensæ etiam inferri voluit. Itaque tunc, si unquam aliàs, lautè cœnavit gula. Quæ enim mensa tam nobile caput habuit? Ex Hist. Evan.

Ioannes sanctus homo missus à Deo, imò Angelus Dei innocentissimum illud corpus sic castigat, sic extenuat sic affligit, vos indui festinatis bysso & purpurã, & splendide epulari. S. Bern. serm. de Nat. S. Ioan.

S. IVAN CONF. 24. Iunij.

Minūs multi à cælo aberrarent, si ducem bonum Angelum suum sequerentur. Secutus hunc præeuntem IVAN Regis Dalmatiæ filius, ne salutatis quidem parentibus, anno LVII. supra DCCC. in Bohemiæ silvas venit, & in his speluncam patriæ aulæ antehabuit. Cùm verò locum eum infestum à malis dæmonibus deserere pararet, obvius CHRISTI Prodromus Ioannes ceden-
ti animos addidit, & cruce datâ armavit. Hæc itaque signa ubi iterum in hostem vertit, victoriam illi eripuit, & quia maternas delicias aspematus erat, nutricem DEVS cervam submitit, à cuius lacte & ambrosiâ cælo depluente satur, facilè ex animo matris ubera delevit. Cæterum in pias latebras tandem Borivojus Bohemorum Dux devenit, ducem cervam, quam diximus, secutus, telo trajectam. Multùm igitur lætus tam felici venatione, hortatu Ludmillæ conjugis lectissimæ matronæ, Teinam arcem suam abduxit IVANEM. Sed hic exilus aulæ, non multò post in spelæum suum iterum concessit, ubi posteaquàm annos II. & XL. egit, tandem lubens aliquando exivit ad aulam, sed celestem illam, & in quâ nulli magis, quàm silvicolarum istiusmodi mores probantur. Ex Nicolao Salio.

Dole, quia Creatorem offendisti, cuius legem celestia & terrestria, præter te, indefessâ statione conservant; & in tantâ Republicâ Dei tu solus peregrinus es, & Imperatoria Majestatis decreta non servas. S. Pet. Dam. serm. de S. And.

S. GALLICANVS M. 25. Iunii.

GALLICANI victorias de Persis Scythisque
 relatas admirandi, illam, quâ seipsum trium-
 phavit, imitandi jus esto. Eò gloriæ venerat, ut
 Constantiæ conjugium præmium militiæ poscen-
 ti Constantinus pater negare nihil sit ausus, modò
 Scythas Romanis finibus eiecisset. In eo dum est,
 milites panico percussi metu, magnam partem di-
 lapsi infrequentia signa reliquere. Anxio eâ re
 Gallicano Ioannes & Paulus Constantiæ familia-
 res, voti Deo nuncupandi consilium suggessere.
 Obtemperantem cælestis strategus crucem præ-
 ferens, eo fretum signo, cinctumque, quos ipsi ad-
 duxisset, stipatoribus, sequi se è vestigio iussit. Ita
 per attonitos hostes ad ipsum Scytharum regem
 penetravit. Neque ille ausus hiscere adversis tan-
 tam vim, vitam pactus se suaque Gallicano permi-
 sit. Inde illi veri Numinis admiratio, ejusque ritè
 colendi ardor injectus. Romam deportato exerci-
 tu, abdicatâ conjugii spe, rebusque humanis vale-
 re iussit, seipsum Christianæ modestiæ finibus cir-
 cumscripsit. Ille orbis terror, & secundus à Con-
 stantino Dux, pater pauperum, peregrinorum ho-
 spes factus, pedum sordes abluere, agrorum lectu-
 los sternere, inferre convivantibus cibos, obstu-
 pescente orbe terrarum, visus est. Iulianus denique
 pestis pietatis hanc tantam virtutem proscripsit, &
 gladio addixit. Decuit nimirum ut toties victor
 cælum laureatus ingrederetur, triumphalem cur-
 rum manibus pauperum trahentibus. *Ex Surio.*

*Non est periculum quantumcumque te humiliter, est
 autem grande periculum, si vel modicè plus vero te
 extollas; si vel uni te præferas, quò sortè parem tibi*

veritas indicat, aut etiam superiorum. Quapropter nolite comparare majoribus, noli minoribus, noli aliquibus, noli uni. S. Bern. serm. 37. in Cant.

S. VIGILIVS EP. M. 26. Iunij.

VIGILIVM Pontificem Tridento Roma submisit annos non nisi XX. natum, sed jam tunc, si virtutes numerasses, grandævum. Ergo ab hæresi urbem, à superstitione deinde omnem latè viciniam purgavit. Eâdem operâ morbos, dæmonesque hospites è corporibus proscripsit, fana diruit Deorum, & solo Veronensium & Brixienfium agro templa Deo extruxit triginta. Felicem se etiam credidit: cum hospes, hospitem D. Remedium excepit; sed magis oculos recrearunt homines mille & amplius, quos omnes à fide aberrantes in viam reduxit Remedius, & ad VIGILIVM adduxit. Cæterùm cœpta inter eos familiaritas semper deinde duravit; & ad morientem in solitudine Remedium accurrunt VIGILIVS, ære campano ex pacto suapte sponte monente. Iustis deinde persolutis, cum ædiculam Remedii in templum vellet consecrare, præviniri se ab Angelis per quietem lubens volens vidit. Porro ab Aunaniz etiam populos Legatos misit suos, quos cum impij adorti neci dedissent, ipse in illos movit, debellatæque superstitione, ubique locorum trophæum Christo victori Crucem fixit. Et jam reliqua valis unica Randena erat. In hæc illi Superi triumphum decrevêre. Nam cum unus unicus in hostium cuneos irrupisset, & æreum Saturnum restitius cælo quàm Iupiter pulsurus, dejectum fractumque in præterfluentem abeiecessit, ipseque iam basi statuæ deinceps insistens, ad concionem dice-

diceret, densissimo lapidum imbrequitus, ipsoque triumpho suo est obrutus. *Ex Ferrar. & 10. 3. Bav. S.*

Dilectio fraterna omnibus desiderii amplectenda est, quæ tot bona potest habere, quot premia: custodienda præ omnibus Virtutibus pax est, quoniam Deus semper in pace est. Locum non demus inimico, ne inter mella venena felle amariora confundat. S. Pet. Chrysol. serm. 53.

S. LADISLAVS C. 27. Iunij.

LADISLAVM Belæ primi Regis Vngarorum filium, imò MARIAE vides; ita totus ab huius uberibus, dum vixit, pependit, sed neque mortuus, ut audies, dimisit. Cæterum vix alius regum tot virtutibus: aut purpuram ornavit, aut coronam distinxit; ut minùs mirer, si legam aulam ejus ab Angelis frequentatam esse. Certè ipse ab Angelo germanum suum vidit coronari, sed & Angelum sub cervi schemate ignitis cornibus locum vidit signare, quo promissam MATRI MAGNÆ ædem conderet. Eorundem Cælitum ope, cum in multis aliis pugnis, tum in duello contra patrum suum Regem Salomonem victor evasit. Etenim cum hic cum uno rem sibi LADISLAO crederet esse, conspexit sub congressum, contra duos præterea Angelos sibi certamen esse, qui gladio jam jam Salomoni graves imminuebant. Nolu itaque, et si Hercules sibi ipse videretur, in tot tantisque pugnare; sed abiecit arma, pacem coluit. Toties victor LADISLAVS coronam tamen ferre Vngariæ semper respuit, nobiliorem & immortalem ambiens, quam ut faciliùs obtineret, facere fortiter pro terrâ sanctâ constituit. In eâ proinde expeditione, cum Dux lectus esset omnium copiarum, ecce

in ipso belli apparatu pulcherrimâ morte occubuit. Mortuus porrò, & currui impositus, sine jumentorum hominumque ope in Templum, quod ab eo VIRGINI structum memoravimus, non tam vehi, quàm currere visus est. Obstupuit ad miraculum orbis; at non ego etiam: nam cur filium mirer ad Matrem suam decurrere? *Ex Ant. Bonfn.*

Omnia delectatio hujus mundi, universa ejus gloria, quidquid denique in eo concupiscitur, proventus modicum est, in illius beatitudinis comparatione; sicut tamen vel modicum dici debet, & non potius nihilum, & vapor ad modicum parens. S. Bern. serm. de S. Clem.

S. POTAMIOENA V. M. 28. Iunij.

Felices nos bona si nostra, si questum virtutis & certa pietatis vestigalia noverimus: quantum possumus ditescere! POTAMIOENA Alexandrina virgo fornicæ causâ cum multis confictata proci, & in illo certamine superior, ex amoris palæstrâ in scenam crudelitatis transit, ut ad pudoris lilia constantiæ laurum adjungeret. Aquila homo sanguinarius carnificinæ præerat, cujus in POTAMIOENAM omnem atrocitatem effudit, certus fidem illi vel vitam eripere: jactatam per omnia tormenta, denique ad rogam cum Marcellâ matre damnavit. Virginis ducendæ cura Basilidi demandata non omnino experti humanitatis, & mitiori ingenio, quàm pro tam barbaris ministeriis. Is ergo insultantem virgini multitudinem compefcuit, magisquæ fidei custodis, quàm licetorismunus explevit. Hoc tantillum officium ne suo auctori periret, curæ sibi fore, moritura virgo promissit. Neque defuit dicto fides. Triduo à morte

te exacto, ad Basilidem revisit, eique coronam civicam velut servatori suo imposuit. Ille ex donativo benevolentiam Numinis æstimans, statuit integrum stipendium mereri, & confestim auctoratus Christo, fidem illi abscisso capite probavit. I, dic magno constare cælum quantum dedit Basilides, ut ex lictore Martyr fieret? *Ex Euseb. Hist. Eccl. lib. 6. cap. 4.*

Sanctorum Martyrum esto discipulus: Hi ardentem rogam virtute Dei & fide vicerunt: vince igitur & tu ardentem concupiscentia flammam. Cruciatu superarunt, spe, qua est in Christo, subnixi; tu quoque turpes passiones pudicitia & cogitatione pietatis superare contende. S. Ephr. de Laudib. SS. MM.

SS. PETRVS & PAVLVS. 29. Iunii.

Rectius hodie Roma, misso cum Remo Romulo, conditores suos PETRVM & PAVLVM salutat, quando huic melioris orbis imperium capite suo pepererunt. Et PETRVS quidem, qui pro CHRISTO in terris rem Christianam administravit, quæ ad ignem peccaverat, semper oculorum imbre plectens, cum captus, & in vincula datus ab Herode, ab Angelo exemptus esset, morbos passim omnes vel umbrâ suâ fugasset; demum orbem in Vrbe adortus, CHRISTI, signa primus Romæ intulit. Hic ubi præstigiatores Simonem in cælos (ut ipse quidem ajebat) volentem humi dedit præcipitem, Neronis furori cedens, CHRISTVM obvium habuit, qui rogatus quò iret, Romam ire se ad alteram crucem respondit. Implevit vaticinium CHRISTI continuò PETRVS; sed ut Magistro honorem cederet, inverso corpore tolli in crucem voluit, quò capite terris hoc pedibus cæ-

lo jam propior. jam PAVLVVS ille cæli etiam ante fata civis, ille nominis IESV per omnem urbem præco, post edita miracula, & literarum oracula quàm plurima, hoc ipso die PETRO triumphanti collega additus, securi percussus est. Caput sanguinis loco primò lac, deinde tergeminos fontes totidem saltibus dedit, oleum interim effusum, IESV nomen clamando immiscens. Agnosceres tam pretiosis liquoribus refertum Electoris Vas esse. *Ex Hist. Eccl.*

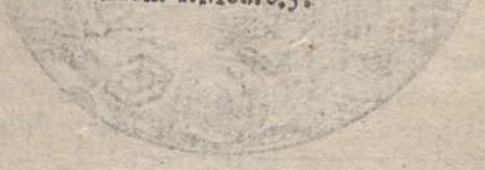
Pro nobis facit Apostolorum vita, & doctrina, & mors ipsa. Etenim in conversatione continentiam, in predicatione sapientiam, in passione suâ patientiam nobis contulerunt. S. Bern. serm. 3. de SS. Apof. Petro & Paulo.

S. ERENDRVDIS ABBATISSA. 30. Iunij.

ERAT ERENDRVDIS D. Ruperti Noricorum Apostoli neptis, non tam sanguine huic, quàm virtute propinqua. Itaque magisterium in Deo devotas virgines jam tunc, cùm in Galliâ adhuc ageret, exercuit. Sed uti Rupertum virorum, ita ERENDRVDEM mulierum nec minùs potens invidia cedere è Galliâ coëgit. Itaque inter auxiliares copias, quas fidei bono in Boicas terras induxit Rupertus, etiam hanc numeravit, & ex ædificato ad Iuvaviam Deiparæ honori Parthenone, illic collocavit virginem, matremque aliarum virginum voluit esse; quod officium illa sic implevit, ut non harum modò, sed pauperum omnium mater audiret, quibus tectum victumq; nunquam non præbuit. Pedes etiam eorum lavare, ulceraq; velut gemmas gaudens tractare. Ipsa mensæ accumbens, ~~non~~ tam corpus cibo, quàm animum piis de Deo collo-

colloquiis reficiebat, quo ut frueretur, dici non potest, quàm abire è vita properârîr. Tumulum ejus ingentia miracula coronarunt: unum alterumve denarro. Monachus in hereditatem D. ERENDVDIS invaserat, ausus parré salinarii montis sibi asserere: & occupavit ille terram, quam petiit, sed subito fato in ipso loco, & perjurio extinctus. Aliam expertus est Henr. S. Cæsar, qui morbo tentatus, amuletum è collo suspendit anulum aureum, reliquiis virginis (gemmis utique grandibus) gravem. Atque hunc cum amississet ille, & ab infesto morbo iterum oppugnaretur, præsentem iterum medicinam ad tumbam ERENDVDIS reperit, ut qui se Henrico tunc debebat orbis, idem ipsum Henricum ERENDVDI deberet. *Ex tom. 6. lect. ant. Canis.*

De terrâ es, & de terrâ vivis, & in terram reverteris. Certum est, quia morieris; sed incertum, quando, & quomodo, aut ubi: quoniam ubique mors te expectat, tu quoque, si sapiens fueris, ubique eam expectabis. S. Bern. l. Med. c. 3.

IV-

o. Iunij.
iam ante
n urbem
oracula
mphanti
sanguis
s fontes
ffusum,
nosceres
onis Vas

rina, &
tiam, in
ientiam
post. Pe.

. Iunij.
ricorum
c, quàm
in Deo
adhuc
m, ita
as invi-
xiliares
induxit
dificato
illic
virgi-
plevit,
um ma-
ram nõ
i; velut
mbens,
e Deo
colla-